

Edition

Club Zwei in Zusammenarbeit mit MAIZ, Autonomes Zentrum von und für Migrantinnen, Linz: Arbeit an der Öffentlichkeit

Edition Nr. 27

"Arbeit an der Öffentlichkeit," ein Projekt von Klub Zwei in Zusammenarbeit mit MAIZ, Autonomes Zentrum von und für Migrantinnen, Linz.

"Arbeit an der Öffentlichkeit" bedeutet die Kritik an der dominanten Öffentlichkeit, die Arbeit an ihrer Veränderung, das Stärken und Vernetzen all jener Öffentlichkeiten, der sie gesellschaftliche Bedeutung und Recht auf Äußerung abspricht.

Das Projekt ist der Versuch einer Zusammenarbeit, die von den beteiligten Migrantinnen mitbestimmt wird. Gleichzeitig wissen wir um das Problem, dass wir es sind, die "beteiligen" und die dies aus der Position der privilegierten Staatsbürgerinnen tun. "Gleichberechtigung" ist so lange Utopie, so lange eine gesellschaftliche und politische Rechte genießt, die der anderen verwehrt werden.

Textplakate A1 in 9 Sprachen –
türkisch, slowenisch, portugiesisch,
französisch, spanisch, polnisch,
deutsch, russisch und englisch;
Text schwarz, Headline rot;

Paar / 2 Sujets:

35.– / 45.– Euro (Institution)

Serie / 18 Sujets:

300.– / 400.– Euro (Institution)

s.bader@akbild.ac.at, vor.red@sil.at

0043 / 1 / 319 05 61 (T)

www.klubzwei.at, www.t0.or.at/~klubzwei

maiz@servus.at

0043 / 732 / 77 60 70 (T)

www.servus.at/ maiz

Milena Müller No matter where you go, the first question — and this really surprised me when I came to Austria — the first question, as soon as you open your mouth is: "Where do you come from?" That is the first pigeonhole they put you in.

Veronika Rechberger I was motivated to work on a political basis, because in many areas I had a bad feeling about things. I have learned to call things by their names. I knew I was not content with the things others said about the way I was supposed to be. I think that that is one of the best assets MAIZ has, for example when working with the migrant women, you see how they start to notice that they are not content in their own situation, they express their discontent about the things that society does with them.

Milena Müller My father is Austrian, my mother is Chilean. Therefore I feel part of that group: I go back and forth between the two. Where am I really at home? Where do I belong? Am I more this way or more that way? And there is always this wanting-to-be-accepted or this constantly having-to-define-yourself according to so-called "nationalities".

Tania Araujo I can't just say: I am speaking as a Black woman! I can't do that? I am not Black! But I can always speak out as a migrant woman. These decisions are decisive within our lives. They determine our identity. Is it possible for me to go out into the public as Tania, and not as a migrant woman? That is a difficult question, because I am Tania, but I am also a migrant. I can't separate, that doesn't work! And I think that this kind of dividing people up is really a European problem, it is a schizophrenic way to divide people up.

Rúbia Salgado We are always in confrontation with society here, with the dominant majority population. For example I think it is scandalous that the people here don't give a second thought to the unjust legal situation!

Tania Araujo We don't have the security that Austrians have. And this is also a kind of freedom for us! We are free! What do I have to lose? The worst case scenario would be that I would have to fly back home. I have nothing to lose, because I don't receive any housing benefit, I don't have the right to an Austrian pension fund, I can only collect unemployment for 6 months at the most, I am not eligible for an extension of welfare payment, etc. etc. etc.

Luzenir Caixeta We want to show how powerful we are here. That we, as migrant women, have power and that we are able to organize.

Tania Araujo And of course, it's crystal clear that as a migrant woman I have nothing to lose. And those who have nothing to lose have much more space they can occupy. So, it's the Austrians who have a lot to lose!

Rúbia Salgado Austrians contribute to the unjust situation of migrants in this country. As accomplices the Austrians' role has to be explicitly stated.

Work on / in the Public

A talk between KLUB ZWEI and MAIZ – Autonomous Center for Migrant Women

Translation from the German: Erika Doucette

Göçmenlerin

Luzenir Caixeta "Çünkü bu diyor çoğu insan, her yerde aynı. Diğer kadın kuruluşları da devlet edip bir kurum yapıyor, ancak düzenlenmiş. Her kuruluş, tramvayın bir bölümüne sekişlendirdi. Televizyoncular da oradaydı. Diğer iki kuruluş gösterdiler, asıl eylemi düzenleyen ve en uzun konuşmayı yapan bizi ise hiç göstermediler!

Tania Araujo Her şeyi Rúbia ayarlamıştı, fikir onundu... Ondan sonra televizyoncular gelip sadece Avusturyalı kadınları gösteriyor.

Luzenir Caixeta Eyleme katılan tek göçmen kadın kuruluşunu göstermediler! Bence bu kamusal medyaya olan soru- sormuz çok büyük. Biz gösterme- meklerin ne anlamı olduğunu biliyoruz. Eyleme katılma ortamı bir zaman oldu. Anı, farkına varıp bunu tartışmayacak. Oysa bilim yapmak istedikleriniz bunun tam tersi: Gerçekleştirilmesi çok güç olma- yan, ama insanları tahrik edip düşünmeye yönelten eylemler.

Rúbia Salgado Bunun bir geçmişi var elbette. Politik isten-erimizi nasıl deklare edebileceğimiz konusunda çok düşün- dük. Kadınları teşhir etmeden, onlar hak- kında, kendimiz hakkında, göçmen kadın- ların durumumuz hakkında, seks- üleri hakkında nasıl bilgi verebiliriz?

Milena Müller Kamuyu oluşturmamanın yöntemleri ve olanakları konusunda kendimden emin değilim. Bu konu nasıl dile getirilir, nasıl anlatılır? İnsanları sadece bu konuda düşünmesini değil, bir adım daha atıp bir şeyler yapmasını nasıl sağlayabiliriz? Yani ne deresyeye kadar kendimi tehlîkeye atabilirim, ya da bizimle çalışan diğer kadınlar? Bu büyük bir sorun, çünkü ne de olsa, kamuyu nasıl açılacağına dair vereceğimiz karar, bu kadınların adına verdiğimiz bir karar olacak.

Luzenir Caixeta Çoğu insan, kadınlar kendilerini satıyor zannediyor. Bu tamamen yanlış. Onlar kendilerini satmıyor. Bir hizmet satıyorlar, ama ne gövde-erisi, ne hayatlarını, ne de kişiliklerini satıyorlar.

Veronika Rechberger Avusturya toplumu kamu katolik bir toplum olduğundan, hayat kadınlığının ahlaki bir sorun olarak görüldüğünü engelilemek genelde çok güç. "Ben bu kadını kurtarmak istiyorum", değil de, "ben buradayım ve bu kadınların çeşitli sorunlarını çözmeye çalışıyorum" dediğinde, toplumun çok geniş bir kesiminden hemen hemen hiç kabul görmüyorlar.

Rúbia Salgado Bana kalırsa konuyu fiktif bir düzeyde işlemek bir çözüm olabilir, örneğin bir tiyatro oyunu. Basrolde somut o kişi değil, kişinin sureti. Bu yöntemle hem eğitim, hem de kamuyu oluşturma çalışması yapılabilir – bir insanın bir sahneye ya da kişisel bir öyküye teşhir etmeden, ciddi bir kamuyu çalışması. Üstelik bu, kadınlar için de öykülerini ve buradaki yaşantılarını anlatmanın bir yolu olabilir. Bu çok daha kolay, çünkü kendi öykülerine koydukları mesafe belirgin. Bence bu olanaklardan biri. Üstelik bireysel değil, kolektif.

Kamuyu Oluşturma

KLUB ZWEI – MAIZ Otonom Göçmen Kadınlar Merkezi ile Konuşma

Çeviri: Gamze Öngan

WOMEN

Milena Müller Avusturya'ya yeni geldiğim için çok saskındım, herşeye güdersem güderim, ağzım açar açmaz ilk soru: "Nerelisin?" Bu birini çekmeyece:

Milena Müller Babam Avusturyalı, anem Şiçli. Benim ait olduğum gurup ise ikisinin arasında. Evim nerese? Nerese artım? Daha çok öyle miyin, yoksa daha çok böyle miyim? Hep kabul görmeyi arzulamak ya da hep sözde "bilgiye biriktiren"lerden kendimi tanıtmamak zorunda kalmak.

Veronika Reichberger Beni politik çalışmaya yönelten şey, çoğu konuda duyduğum rahatsızlığın aynı kaynağı öğrenmek oldu. Benim nasıl bir insan olmam gerektiği ne baskatlarını belirlemesi istemiyordum. Bana kalırsa, MAİZ'in gözü de buradan kaynaklanıyor. Kadınlar konuştukça hayatlarından hoşnut olmadıklarını fark edip, toplumun onlara davranışından duydukları rahatsızlığı dile getiriyorlar.

Tania Araujo "Kendimi siyah olarak tanımlıyorum" diyemem. Yapamam bunu. Ben siyah bir kadın değilim. Ama göçmen bir kadın olarak konuşabilirim. Bu tür kararlar hayatımızda son derece belirleyici. Kimliğimizi belirliyorlar. Topluluklarda, nereye kadar göçmen bir kadın olduğum da, Tania olarak var olabiliyim? Zor bir durum, çünkü ben Tania'yım, ama aynı zamanda da göçmen bir kadıyım. Bu iki kimliği birbriinden ayıramıyorum, olmuyor. Bana kalırsa kategorize etmek gerçekten bir Avrupa problemi, insanları birbirinden ayırmak için şifoz edecek bir yöntem.

Rúbia Salgado Bu toplumla, çoğunluğu oluşturan kesimle yüzleşmek zorundayız. Örneğin, bence bu insanlarla karınları adaletsizliği konusunda kafa yormamaları bir skandal!

Tania Araujo Biz, Avusturyalıların sahip olduğu toplumsal güvene sahip değiliz. Ama bu da bir tür özgürlük. Özgürüz. Kaybedecek neyim var benim? En fazla uçağa atlar, evime dönerim. Kaybedecek bir şeyim yok ki, kızı yardımı almıyorum, emeklilik hakkım yok, işsizlik parası desek, en fazla altı ay yoksulluk parası almıyorum, ve saire, ve saire!

Rúbia Salgado Avusturyalıların göçmenlerin yaşadığı adaletsizlik karşısında sustukları ve böylece sistemin suç ortağı oldukları açıkça ortaya koyulmalı!

Luzenir Caixeta Artık daha çok görüldüğü göstermek istiyoruz. Göçmen kadınlar olarak güdü olduğumuzu, ve organize olabileceğimizi.

Tania Araujo Göçmen bir kadın olarak kaybedeceğim hiç bir şey yok. Elbette, bu çok çok kaybedecek şey olmayanın eşit edileceği mekaniktir. Avusturyalıların ise kaybedeceği çok şey var!

Kamuyu Oluşturma

KLUB ZWEI – MAİZ Otonom Göçmen Kadınlar Merkezi ile Konuşma

Çeviri: Gamze Ongan

Luzenir Caixeta Lots of people say, "Wow, are you ever there?" We invited a bunch of other women's organizations to take part in a collaborative initiative, and then we did an intervention in a public tramway. Each organization decorated a part of the streetcar. Even the people from TV came. The TV report showed two of the other organizations and not MAİZ. We had actually given a long and detailed interview and initiated the whole thing, and they didn't not show us at all, not for a minute!

Tania Araujo Rúbia organized the whole thing, and it was her idea in the first place! Then the TV station comes and only shows the Austrians.

Luzenir Caixeta MAİZ was the only migrant women's organization that was involved in the action and they didn't even show us! I think that is very characteristic of the problematic approach the public media has to us. I know what it means when they don't show migrant women: no one wants to problematize our position or even discuss it. But that is exactly what MAİZ is trying to do, to create actions that are not very complicated, but are very provocative, in order to make people think about our issues!

OVER

Milena Müller I am not exactly sure myself about the methods and possibilities of public relations work, or how to begin to talk about a topic, how to present it to the public, how to get the people not only to think about our topics, but to take the next step, to act upon them. The question is to what extent am I putting myself at risk; and to what extent do I put one of the women participating or the women we work with at risk? I think that is very problematic that we kind of make decisions for them through choosing the way we want to go public.

Rúbia Salgado Let me put that question into context. We have often thought about how we could convey our political interests to the Austrian public. How can we inform the public about the women, about us, about our situation as migrant women, as sex workers, etc., without putting ourselves and other women out on display?

Luzenir Caixeta Many people think that the women sell themselves and that is absolutely wrong! They happen to sell a service, but not their bodies and not their lives or themselves.

Veronika Reichberger It is often difficult to maintain the demand that prostitution should not be judged on a moral level, because the Austrian society is so Catholic. As soon as you don't say that you want to get the women out of prostitution, but that you just want to answer the questions the women have, the greater public is not willing to accept what you do, not one little bit!

Rúbia Salgado I think that a solution would be to deal with these questions on a fictional level, for example through producing a play. A play which is no longer about a concrete person, but about a persona, a figure. This method enables us to work with the women on an educational basis while doing public relations at the same time — a serious form of public relations where one does not have to resort to telling a personal story of one individual. This also gives the women a chance to reflect upon their own histories and their lives. And it is much less complicated, because there is a clear distance between the women and their own stories to the play being worked on. That is a possibility. And it's not individual, but it's collective!

Work on / in the Public

A talk between KLUB ZWEI and MAİZ – Autonomous Center for Migrant Women

Translation from the German: Erika Doucette